

[Axel Ivan Pedersen.]

mine betragtninger, selv om jeg må erkende, at der var en betydelig større fordel ved de statslån, som blev ydet tidligere, idet de foranstående prioriteter udgjorde en langt ringere del af finansieringen end nu, hvor de går op helt til imellem 60 og 70 pct. Men herved bliver jo også værdien af det forslag, som SF har fremsat til en boligfond, betydelig mindre end foregivet og dermed naturligvis også dets virkninger på kapitalmarkedet. Det er bl. a. også derfor, jeg har lov til at sige og til at gentage som en urokkelig kendsgerning, at de resultater, der er opnået i dette boligforlig, er bedre end det, man kunne nå ved gennemførelse af SF's boligfondsforslag.

Nu har hr. Kai Moltke citeret mig; jeg må måske gøre gengæld ved at citere, ikke hvad hr. Kai Moltke har sagt, men hvad hans partiformand sagde den 17. november 1965 under en debat om partiets eget boligfondsforslag.

„Jeg vil benytte lejligheden til“ — sagde hr. Aksel Larsen — „at sige, at jeg ikke er tilhænger af organisationernes forslag“ — det var den bekendte LO-resolution — „for jeg finder ikke, man kan sige, at nu er der nogle ganske bestemte parcelhusejere og nogle ganske bestemte beboere af bestemte udlejningsejendomme, som skal betale, hvad det koster at oprette en boligfond og at nedbringe boligudgiften for dem, der skal bo i de nye huse. Jeg finder, at samfundet som helhed må have et ansvar, og så må man pålægge hele befolkningen udgifter, naturligvis med en social retfærdighed i skattesystemet; pengene må skaffes til veje over skatterne.“

Jeg ved ikke, om det er nødvendigt at gentage den sidste passus, at pengene må skaffes til veje over skatterne. Det er jo det, der sker. Det er det, der er resultatet af de goder, som dette boligforlig indeholder. Hr. Aksel Larsen har jo her tydelig taget afstand fra, at lejeforhøjelserne skulle gå ind i en statsboligfond, men har ment, at statskassen burde overtage forpligtelsen til billiggørelse af byggeriet.

Det sker jo altså, det sker med boligtilskudsloven, og det sker med rentereguleringsordningen for det sociale byggeri, der

begge som bekendt skal finansieres over finansloven. Det var det, der lå til grund for den tale, jeg holdt ved behandlingen af problemerne omkring Albertslund. Det var de synspunkter, der lå bag ved de bemærkninger, som jeg dengang fremsatte, og som hr. Kai Moltke var så venlig at citere i sit første indlæg.

Ved første behandling af boligloven i året 1963, første debat, der fandt sted den 20. november, erklærede hr. Kai Moltke, at folk, som er velstillede og udmærket kan klare sig selv, selvfølgelig ikke skal have hjælp til deres bolig. Og ved samme lejlighed udtalte han sig som tilhænger af, at boligtilskud flyttes fra boligloven over i en særlig lovgivning. Det er det, der sker. Jeg har derfor vanskeligt ved at forstå hans propagandistiske betragtninger over de mindstbemedlede vilkår fremover. Hovedsagen må dog være, hvilken faktisk boligudgift disse mennesker får, og at der tages det hensyn, der er taget med boligforliget gennem den passus, hvor det hedder:

„For folke-, invalide- og enkepensionister og dermed ligestillede pensionistgrupper gennemføres særlige regler, således at også disse grupper gennem ordningen får rimelige muligheder for at bo under gode forhold uanset deres lave indkomster.“

Det er da ganske klart, at befolkningsgrupper, hvis vilkår er af lignende karakter som de her nævntes, ikke vil blive ringere stillet ved den nye boligtilskudslov. Hr. Kai Moltke kunne derfor godt have sparet disse bemærkninger. Det, der er sket, er jo — og jeg må gentage det, fordi hr. Kai Moltke åbenbart er lidt tungnem — at de synspunkter, som han selv har gjort sig til talsmand for ved tidligere debatter i tinget, nu er blevet tilgodeset ved det boligforlig, der er indgået.

Hr. Kai Moltke har også ved en tidligere debat givet tilsagn om saglig medvirken i lovgivningsarbejdet på boligområdet, og det håber jeg stadig at han står ved. Hans bemærkninger før tyder jo på, at han har i sinde at stå ved disse tilsagn, og at han altså vil undlade at lade sig besnære af en kommunistisk propaganda, således som den nu engang er sat i gang visse steder. Jeg gad da også nok se, om han og hans parti vil undlade at stemme for boligtilskudslov-